

af et af *Skattekommissionen* nedsat Udvalg og tager som denne Sigte paa en *Forbedring af den almindelige Skattelignings Effektivitet*.

Lovens Indhold er følgende:

Afsnit I.

§ 1. Enhver, der omfattes af Reglerne om Formueskattepligt i Henhold til Lovgivningen om Indkomst- og Formueskat til Staten, skal være *pligtig at selvangive sin Formue*, hvad enten denne er positiv eller negativ, samt til herved at *specifisere Aktiver og Passiver* efter Finansministerens nærmere Bestemmelse, dog skal der ikke kunne forlanges Specifikation af Tilgodehavender eller Gæld vedrørende leverede eller modtagne Varer eller Ydelser, for saa vidt behørig Specifikation heraf indeholdes i Forretningsbøger, paa hvilke Selvangivelsen er baseret, jfr. § 6.

Hvor *rettidig og behørig Selvangivelse* af Formuen i Overensstemmelse med de foran fastsatte Regler *ikke foreligger*, forholdes som følger:

- a. Ved den foreløbige Ligning skal Formuen af Ligningsmyndigheden ansættes til et Beløb, der er mindst 40 pCt. højere end Formueansættelsen for det foregaaende Skatteaar, dog mindst til 5 000 Kr. Ansættelsen kan, saafremt den rettidig paaklages til Skatteraadet, kun nedsættes, for saa vidt den overstiger den virkelige Formue med mere end 40 pCt., og Skatteyderen skal i alle Tilfælde ansættes til den virkelige Formue med Tillæg af 40 pCt.
- b. Paaklages den foreliggende Ansættelse ikke til Skatteraadet, skal dette forhøje Ligningsmyndighedens Ansættelse med mindst 20 pCt.
- c. Paaklages Skatteraadets Ansættelse til Landsskatteretten, skal den skattepligtige Formue, saafremt der har været klaget til Skatteraadet over Ligningsmyndighedens Ansættelse, ansættes til den virkelige Formue med Tillæg af 40 pCt. Har Ligningsmyndighedens Ansættelse ikke været paaklaget til Skatteraadet, ansættes den skattepligtige Formue til den virkelige Formue med Tillæg af 60 pCt.